

Paul Vlaanderen en het Z4-Mysterie

Zesde episode: Z4 stelt zich voor

Rex Bryant: Hallo. Is dat de Royal Gate? Ja... luistert U eens even... ik wil mijnheer Vlaanderen spreken... Ja, die is het... Paul Vlaanderen... mmm... zo... ja in dat geval blijf ik maar even aan de telefoon... Ja, dank U. (Pauze) Geduld is toch maar alles Mrs. Moffat, vindt U ook niet ? Geduld is een schone zaak ...

--<>--

Omroeper: Wij bevinden ons thans weer in het Hotel de „Royal Gate" enige minuten later.

Sir Graham Forbes: Er kan elk ogenblik een telefoontje voor mij komen van Wright, een van mijn inspecteurs, anders was ik al naar mijn kamer gegaan... (Hij geeuwt) om een uiltje te knappen.

Ina: Wat doet Wright, Sir Graham?

Sir Graham Forbes: Dat ts de man, die het winkeltje van Mrs. Moffat in de gaten houdt.

Paul: (geamuseerd) Oh, dat is waar ook ... Ik was hem helemaal vergeten.

Ina: (plotseling) Hé, dag Mrs. Weston, gaat U naar het dorp?.

Mrs. Weston: Ja, ik moet even een paar boodschappen doen, maar het ziet er naar uit, dat het gaat regenen.

Ina: (vriendelijk) Nou, dat zal wel loslopen. Ik zou het er maar op wagen als ik U was.

Mrs. Weston: Ja, het is trouwens maar eventjes, want Ik ben zo weer terug.

Ina: Arme ziel. Ze tobt nog altijd over haar man.

(Telefoon gaat).

Ina: Dat zal Uw telefoontje zijn, Sir Graham.

Bediende van het hotel: Telefoon voor mijnheer Vlaanderen

Paul: Oh, voor mij? Merci.

Mrs. Weston: Ik heb toch voor alle zekerheid mijn paraplu maar even gehaald, je kunt nooit weten met dit onbestendige weer.

(Pauze)

Sir Graham Forbes: Zij gedraagt zich er toch flink onder.

Ina: Ja, vindt U niet?

Sir Graham Forbes: Ja, er moet wat in die vrouw omgaan. Het is dan ook geen kleinigheid, wat zij de laatste tijd heeft meegemaakt, wanneer je denkt rustig in een hotel te wonen en d'r worden binnen een week tijd twee mannen vermoord, waarvan de één je eigen echtgenoot is, dan heb je je portie wel gehad.

Ina: (Rustig), Ah, daar is Dr. Steiner.

Sir Graham Forbes: Hmmmm...

Steiner: Goedemiddag, mevrouw Vlaanderen. Goedemiddag, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: Goedemiddag, Dr. Steiner. U gaat aan de wandel?

Steiner: Ja, als je merkt dat je dikker wordt, dan moet je wat meer gaan bewegen. Dus ik ga er nog maar even op uit. Ik hoop U bij het eten terug te zien?

Ina: Oh, zeker.

Steiner: Auf Wiedersehen dan,

Ina: Auf Wiedersehen.

(Pauze)

Sir Graham Forbes: Ik mag hangen als ik weet, wat die snuiter in zijn schild voert.

Ina: (Plotseling) Oh, daar is Paul weer... Wie was het, Paul?

Paul: (plagerig) Rex Bryant.

Sir Graham Forbes: Waar was hij dan?

Paul: Bij Mrs. Moffat.

Sir Graham Forbes: Rex Bryant? Wat heeft die in 's hemelsnaam in de winkel van Mrs. Moffat te maken?

Paul: Nou, dat is zo gek nog niet, want ik stuurde hem er heen

Sir Graham Forbes: (verbluft) U.. stuurde hem... erheen... ?

Paul: Ja.

Ina : Maar waarom, Paul ?

Paul: Dadelijk, nadat ik begrepen had, dat wij de ware betekenis kenden van het citaat van Shakespeare, met andere woorden, de sleutel waarmee Z-4 zich aan de leden van de organisatie bekend zou maken, belde ik Bryant op.

Ina: Ja, maar waarom had je Bryant nodig ?

Paul: Ik droeg hem op Mrs. Moffat op te zoeken en met behulp van het citaat zich aan haar voor te stellen als ... Z-4.

Sir Graham Forbes: Wel allemachtig.

Ina: Dus Rex ...is... Z-4 niet.

Paul: Nee ik ben bang, dat hij dat niet is, Ina.

Sir Graham Forbes: Maar... ga verder, Vlaanderen.

Paul: Ik hoopte, dat Mrs. Moffat erin zou tippelen, dat zij zich door Rex zou laten overdonderen en dat zij hem zou onthullen waar het tuinhuis was. Jammer genoeg is het niet zo gesmeerd gelopen, als ik wel gewild had.

Ina: Is Mrs. Moffat ontsnapt?

Paul: Oh neen, dat niet. Rex past goed op haar.

Sir Graham Forbes: (opgewonden) Dan hebben wij nog alle kans... Z-4 moet vandaag of morgen Mrs. Moffat bezoeken. (grimmig) Wij zullen die Z-4 te grazen nemen, Vlaanderen. Al zou ik er dat hele dorp gevangen moeten nemen.

Paul: Ik geloof niet, dat U zo ver zal hoeven te gaan, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: (plotseling) Kom, jongens, laten wij ... eh ...naar Bryant toegaan, het is best mogelijk, dat Z-4 bij Mrs. Moffat komt, terwijl daar...

Paul: Dan komen wij wel een beetje later, Sir Graham. Ik heb namelijk een afspraak in High Moreford, die nogal belangrijk is...

Sir Graham Forbes: Een afspraak... In High Moreford...

Paul: Ja. (Pauze) Met Iris Archer.

Sir Graham Forbes: (verbaasd) Met... Iris? Nou maak je er toch wel een lolletje van.

Paul: Nee, Sir Graham, ik ben doodernstig.

Sir Graham Forbes: (verbluft) Wil Je daarmee zeggen, dat Iris... uit de trein ontsnapt is?

Paul: Ja, dat is maar al te waar. Van Draper en Guest hebben haar verrast en in een auto gezet, die zij voor haar hadden meegebracht. Die auto was gesaboteerd, zodat het stuur na een minuut of 20 rijden onklaar zou raken.

Sir Graham Forbes: Allemachtig, die lui staan voor niks... En hoe is dat afgelopen ?

Paul: Hoewel Iris onder de builen en schrammen zit, is ze er toch nog vrij goed afgekomen. Ik heb haar naar het Hotel Shepley laten brengen. Dat grapje met die auto vond Iris alles behalve lollig, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: En zal zij nu spreken, denk je?

Paul: Ik ben er zo goed als zeker van.

Sir Graham Forbes: (Opgelucht) Goeie hemel, Vlaanderen, nu beginnen de zaken er voor ons toch een beetje beter voor te staan, zelfs wanneer wij er niet in slagen van Mrs. Moffat aan de weet te komen, waar het tuinhuis staat

Paul: Dat tuinhuis zullen wij zeker wel vinden... Van Draper en Guest zijn namelijk in de winkel van Mrs. Moffat geweest, kort voordat Bryant er binnen ging... en ik heb van Rex gehoord, dat Uw politieman hen schaduwte... dat is de reden waarom hij mij opbelde.

Sir Graham Forbes: (opgewonden) Dus wanneer Guest en Van Draper nu op weg zijn naar het tuinhuis, dan is het zo goed als zeker, dat Wright hen... allemachtig, Vlaanderen, de zaken beginnen er beter voor ons uit te zien.

Ina: Het is al over vijven en wij hebben Iris beloofd, dat wij...

Paul: Ja... natuurlijk. Wel, Sir Graham, dan zien wij U zowat over een half uur bij Mrs. Moffat, is dat afgesproken?

Ina: Maar waarom bij Mrs. Moffat en waarom niet hier?

Paul: (rustig) Omdat Mrs. Moffat Z-4 verwacht, Ina, en ik zou er dolgraag bij zijn, wanneer die zich aanmeldt.

--<>--

(Het geluid van een auto, die met grote vaart rijdt).

Guest: De wegen zijn glibberig.

Van Draper: Ja, doe het maar een beetje kalm aan.

(Pauze).

Guest: Is die wagen nog steeds achter ons?

Van Draper: (pauze) Ja.

Guest: (nervus) Hij zit al achter ons vanaf de winkel. Ik vertrouw het maar niks.

Van Draper: Let jij nou maar op de weg. Als hij gekke dingen wil beginnen, laat hem maar aan mij over.

Guest: Ja, goed.

Van Draper: Hoe ver is het nog?

Guest: Wij zijn nog niet eens in Aberford.

(Pauze).

Van Draper: Ik vraag me af, wat er met Iris is gebeurd.

Guest: Ze zal zij niet ver gekomen zijn... met die auto.

Van Draper: Kunnen wij geen avondblad gaan kopen in Aberford, misschien staat het er in.

Guest: ik hoop dat alles in orde is in dat tuinhuis.

Van Draper: Wat bedoel je?

Guest: Nou, Hardwick was in een verschrikkelijke bui toen wij weggingen. Ik kreeg de indruk dat hij begon te snappen...

Van Draper: Ach, maak je daar niet bezorgd over, hij maakt het best.

(grinnikend) Als je gezien had, hoe ik hem heb vastgebonden, dan zou je... (hij houdt op met grinniken).

Guest: (angstig) Zie je wat?

Van Draper: Die wagen is nog altijd achter ons, ik dacht, dat hij de hoofdweg zou aanhouden (nadenkend). Hij heeft ons in de gaten...

Guest: (angstig) Wat ... wat moeten wij nou doen?

Van Draper: Rijd wat langzamer. Als ie naast je komt, dan druk je hem aan de kant.

Guest: (verbijsterd) Maar Van, wij kunnen toch niet ... eh

Van Draper: (wild) Doe wat ik zeg!

Guest: (zachtjes, na een pauze) Nou, nou, vooruit dan.

Van Draper: (schreeuwt) Naar links, naar links. Nu vlug !

Guest: Pas op, we slippen!

Van Draper: Allemachtig, kerel.

(Een reusachtige smak van de auto's tegen elkaar, gerinkel van glas. Herrie. Pauze).

Guest: (beweegt zich krampachtig met grote moeite) Auu Ohh, Van Draper, ben je in orde ? (plotseling, wanhopig) Van Draper! Van Draper! (zachtjes) Grote genade, hij is dood.

--<>--

Omroeper: Wij bevinden ons thans in de conversatietaal van het Hotel Shepley in High Moreford, één uur later.

Clerk: Goeiemiddag, mijnheer.

Guest: Goedemiddag, heeft U een kamer voor mij ? Een éénpersoonskamer alstublieft. Morgen vroeg vertrek ik weer.

Clerk: Zeker, mijnheer, kamer veertien alstublieft. Wilt U zo vriendelijk zijn het gastenboek even te tekenen. Dank U. Kamer veertien. Uw kamer is op de eerste verdieping, Majoor.

Guest: Dank U.

(Lange pauze)

(Deur gaat open)

Guest: Merci. Zet mijn koffer daar maar neer... hier, dat is voor U.

Portier: Dank U mijnheer.

(Deur dicht. Korte pauze. Guest maakt zijn koffer open. Deur gaat plotseling open en weer dicht).

Guest: (Die denkt, dat hij een geest ziet) Iris! Wel allemachtig hoe kom jij hier?

Iris: (Ook verast) Dat had je niet gedacht. Majoor.

Guest: Hoe... is het met je... vertel mij, wat er gebeurd is.

Iris: Oh, heb maar geen spijt, dat gemene trucje met het stuurwiel heeft goed gewerkt, ik heb een ongeluk gehad en het scheelde maar een haartje of... (plotseling) gooi die revolver weg !

(revolver valt)

Guest: (angstig) Toe Iris, luister nou... de zaken staan er slecht voor... verduiveld slecht.

Iris: Wat bedoel je?

Guest: Dadelijk, nadat je bent weggegaan van het station zijn Van Draper en ik naar de winkel van Mrs. Moffat gegaan; zowat een uur geleden zijn wij van haar weggereden naar het tuinhuis toe.

Iris: Nou en...?

Guest: Iris, wij werden gevolgd... en een week lang staat er al een man op de uitkijk in de buurt van de winkel.

Iris: Ga door.

Guest: (reusachtig nerveus) Anderhalve kilometer voor Aberford haalde hij ons in en we kregen een aanrijding ... verschrikkelijk, wat een brokken,... eerst dacht ik...

Iris: Wat is er gebeurd?

Guest: Van Draper werd gedood, hij moet op slag dood zijn geweest. Wat er met die lui uit die andere auto is gebeurd, weet ik niet. Zij werden uit de auto geslingerd. Hun wagen was nog in tact, zodat ik daarmee de benen genomen heb.

Iris: Naar het tuinhuis?

Guest: Ja. Naar het tuinhuis. Maar toen ik bij de bocht kwam in de buurt van Skelly Down Glan, zag ik dat er intussen wat gebeurd was, er steeg rook op uit het tuinhuis alsof er...

Iris: Goeie hemel, je wil toch niet zeggen, dat...

Guest: (zachtjes) Ja. Voordat ik nog bij het meer was, zag ik al, dat het huis één grote ruïne was.

Iris: (verbijsterd) Maar hoe was dat dan...

Guest: Ja, dat zit zo. Toen Van raper en ik opdracht kregen om je uit die trein te halen in High Moreford, lieten wij Hardwick in het tuinhuis achter... alleen... Ontsnappen kon hij niet, want daar hadden wij voor gezorgd, maar geen haar op ons hoofd heeft eraan gedacht, dat hij de boel in brand zou kunnen steken.

Iris: Maar wat is er dan terecht gekomen van de straal?... en Hardwick? Hoe is hij er aan toe?

Guest: (rustig) Ik ben bang dat er veel onzekerheid bestaat over Hardwick... of over de straal. (wanhopig) Toen ik daar zo aan de kant van het meer stond en zag wat er van het tuinhuis overbleef, kreeg ik een wanhopig gevoel over mij. Ik was bang, heel bang. Ik wist, dat Z-4 op het punt stond zich in verbinding te stellen met Mrs. Moffat. Ik wist ook dat Van Draper vroeg of laat in de gaten zou lopen en het net om ons heen dichtgetrokken zou worden. Ik stak het meer weer over en kwam hierheen.

Iris: Zo.

Guest: En nu ga ik morgenoctend naar de stad terug.

Iris: (rustig) Ach heus. Majoor? Dat is interessant, dat U naar de stad terug gaat.

Guest: Wat bedoel je?

Iris: Dat is heel erg eenvoudig, wat ik bedoel, als er geen wonder met mij gebeurd was, dan zou ik nu niet hier zijn. Je deed je uiterste best om van mij af te komen, Guest, en ...

Guest: In 's hemelsnaam. Iris, doe niet dwaas. Wij hadden onze instructies van Z-4, je veronderstelt toch geen ogenblik, dat het mogelijk was...

Iris: (schreeuwt) Ga van die deur vandaan.

(Pauze).

Guest: En ... wat ben jij nu van plan?

Iris: U mag het vreemd vinden, Majoor, maar ik ben van plan U hier vast te houden tot er een goede kennis van mij komt.

Guest: Een goede kennis? Wie bedoel je?

Iris: Paul Vlaanderen.

Guest: (verbijsterd) Paul... (plotseling) Jou smerige, kleine oplichtster, ik zal je... (Een schot) (kreunend van pijn) Auu... mijn arm is ... mijn arm is...

Iris: Of U het nu goed vindt of niet. Majoor, wij wachten hier samen op Paul Vlaanderen.

--<<>--

Sir Graham Forbes: (Zachtjes) Hoe laat is het, Vlaanderen ?

Paul: Ik heb het tien voor half acht, maar het kan zijn, dat mijn klokje wat voor is.

Ina: Nee, dat klopt wel, Paul.

Sir Graham Forbes: Het begint mij knapjes te vervelen, wij zitten hier al anderhalf uur.

Mrs. Moffat: (boos) Ik vraag mij af, hoe lang of U hier nou wel denkt te blijven, dat rondhangen als een kudde schapen, leidt toch tot niets.

Sir Graham Forbes: (rustig) U moet zich gedeisd houden, Mrs. Moffat, want U weet, dat wij pas weggaan wanneer wij het genoeg hebben gehad, om kennis te maken met Z-4.

Mrs. Moffat: Als U dan niet wilt weggaan, laten wij dan tenminste niet in dit nauwe kamertje op elkaar hokken, maar naar de winkel gaan, daar is meer plaats. Ik stik hier nog.

Ina: De winkel is dichtbij, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: Maar wij kunnen van hieruit de winkel deur zien zonder zelf gezien te worden. De winkel moet leeg lijken voor iemand van buiten, want... (hij stopt plotseling).

Ina: Wat is er, Sir Graham? (Pauze).

Sir Graham Forbes: Ik dacht, dat ik iets hoorde.

(pauze).

Ina: Wat heeft U met Rex gedaan, Sir Graham ?

Sir Graham Forbes: Ik heb hem teruggestuurd naar het hotel. Toen hij wist, dat wij Guest en Iris gearresteerd hadden, snakte hij naar een schrijfmachine. Ik heb zo'n idee, dat hij nu al in de buurt van het tuinhuis rondzwerft om informatie te verzamelen.

(Telefoon gaat)

Hallo ... Dag Murphy ... ja ... ik luister ... prachtig... goed zo! Houd je ogen goed open, Murphy ... ja... ok

(Legt telefoon neer)

Een van mijn mensen, hij belde vanuit een telefoonsel, een paar honderd meter hier vandaan (opgewonden) de winkel is volkomen omsingeld, Vlaanderen... als Z-4 eenmaal binnen komt, potverdikkie, dan is hij er gloeiend bij.

Paul: (plotseling) ssssstt.

(Pauze)

Ina: (verbluft) Paul... Paul... het is Dr. Steiner.

Sir Graham Forbes: (over zijn zenuwen heen) U weet, wat U doen moet, Mrs. Moffat, denk er om, geen gekheid hoor en vergeet het citaat van Shakespeare niet.

Paul: Er is iemand in de winkel die op U wacht, Mrs. Moffat.

(Gesprek in de winkel).

Steiner: (Poeslief) Goedenavond, ik zou graag een paar prentbriefkaarten van U willen hebben.

Mrs. Moffat: Oh, zeker mijnheer (nervus) Wilt U gekleurde hebben of...

Steiner: Och, laat U maar wat zien.

Mrs. Moffat: (Met beroepsvriendelijke stem) Bent U hier bekend?

Steiner: (geamuseerd) Neen, het spijt mij, maar ik ben hier helemaal niet bekend, ik kom uit Philadelphia, uit de Verenigde Staten, weet U, uit Noord-Amerika.

Mrs. Moffat: Philadelphia ? Dat moet een heel eind hier vandaan zijn.

Steiner: Och, het hangt er maar van af met welk vervoermiddel je er naar toe reist. Met de vliegmaschine is het tegenwoordig maar een paar dagen. (korte pauze) Wat kosten deze prentbriefkaarten ?

Mrs. Moffat: Een sixpence.

Steiner: Prima.

Mrs. Moffat: (als In gedachten) Philadelphia zei U? Och, dat reizen moet toch iets heerlijks zijn. Ik heb dikwijls gewenst zelf te kunnen reizen, als ik de tijd maar had en natuurlijk ook het geld. Wat heeft Shakespeare ook al weer gezegd over reizigers?

Steiner: Nou, dat kan ik zo maar niet uit mijn mouw schudden, mevrouw, maar ik ben er vrij zeker van, dat het als een tang op een varken sloeg. Een sixpence, zei U?

Mrs. Moffat: Ja mijnheer

Steiner: Alstublieft. Goedenavond

Mrs. Moffat: (rustig) Goedenavond

(Deur open. Bel. Deur dicht. Gesprek in kamer achter de winkel)

Sir Graham Forbes: (verbijsterd) Nou ben ik toch uitgepraat.

Forbes: Stil, er komt nog iemand anders.

(Deur open)

Ina: (Onverschillig) Oh, dat is niks, dat is Mrs. Weston.

Sir Graham Forbes: Nou niks, wat heeft die hier te maken?

(Gesprek in de winkel)

Mrs. Weston: Goedenavond, Mrs. Moffat.

Mrs. Moffat: Goedenavond, Mrs. Weston, wat een weer, hè?

Mrs. Weston: Wij hebben in jaren niet zo'n ellendige winter gehad als nu. Sinds augustus hebben wij bijna dag in dag uit regen gehad.

Mrs. Moffat: Oh, wat ben ik geschrokken, toen ik dat over Uw man hoorde, het moet een vreselijke tijd voor U zijn.

Mrs. Weston: (met een zucht) Wilt U wel geloven Mrs. Moffat, dat geen mens in staat is, om te begrijpen, hoe ik mijn man mis. Er zijn ogenblikken, waarin ik mijzelf betrap... (plotseling met een zucht) Ach, nou ja, waar kwam ik ook al weer voor... mijn geheugen wordt met de dag slechter... Oh ja, ik wilde U vragen of U ook een handtasje voor mij te leen hebt. Ik wou namelijk mijn zuster weer eens op gaan zoeken... mijn getrouwde zuster ...en het tasje, dat ik heb, dat is nu al zo... .

Mrs. Moffat: Oh ja, ik geloof wel, dat ik U helpen kan, heeft U het tasje nu dadelijk nodig, want...

Mrs. Weston: Oh nee, haast is er niet bij.

Mrs. Moffat: Als ik het morgen door de jongen laat brengen, is het dan vroeg genoeg?

Mrs. Weston: Oh, dat zou prachtig zijn.

Mrs. Moffat: Woont Uw zuster ver weg?

Mrs. Weston: Och, wat je ver noemt. Zij woont in Hove.

Mrs. Moffat: Hove?

Mrs. Weston: Ja, dat is bij Brighton. Bent U daar wel eens geweest?

Mrs. Moffat: (nerveuzer) Neen, neen, in Brighton ben ik nooit geweest. Och, ik ben eigenlijk nooit ergens geweest, ik heb zo goed als nooit gereisd. Hoewel ik altijd zin in reizen heb gehad, natuurlijk wanneer ik er de tijd en het geld voor had gehad.

(Na een korte aarzeling)

... Wat zei Shakespeare ook al weer over reizigers?

(Indrukwekkende pauze).

Mrs. Weston: (ernstig) Hij zei: Reizigers logen nooit, hoewel dwazen thuis hen tot leugenaars veroordeelden. Reizigers... logen... nooit... Mrs. Moffat.

(Deur wordt open gesmeten Mrs Weston uit een kreet)

Paul: (schreeuwend) U bent bij deze gearresteerd.

Sir Graham Forbes: (verbijsterd) Maar, Vlaanderen, dit is Mrs. Weston, je wilt toch niet zeggen, dat...

Paul: Veroorloof mij aan U allen de aanvoerster van de grootste spionagebende in Europa voor te stellen, (dramatisch) Z-4...

--<>--

Ina: Nog een kopje koffie, Sir Graham?

Sir Graham Forbes: Nee dank je, Ina

Ina: (nadenkend) Er is altijd nog één ding, dat ik niet snap in de hele geschiedenis en dat is dat geval met Ben. Ik kan er kop noch staart aan vinden voor wat betreft...

Paul: (geamuseerd) Voor wat betreft die fles whisky, bedoelt U.

Sir Graham Forbes: Ja, de fles was tenslotte jouw fles en er zat zeker geen whisky in

Paul: Er zat cyaankali in. Dat staat als een paal boven water, maar op mijn beurt geloof ik nou ook weer niet, dat, toen Mrs. Weston mij die fles whisky verkocht, zij kon vermoeden, dat Ben het eerste slokje zou nemen.

Ina: (zachtjes, maar met afschuw) Oh, Paul...

Paul: (ernstig) Ja, daar ontsnapte ik op fortuinlijke wijze aan een dodelijke slok, die voor mij bestemd was.

Sir Graham Forbes: Op dat moment dacht ik dat Steiner er achter zat, want die kwam op het idee om Ben een slok whisky te geven.

Paul: Ja, maar aan de andere kant, kon Steiner onmogelijk weten, dat er cyaankali in de fles zat.

Sir Graham Forbes: Hij zou er toch wel wat van af geweten kunnen hebben, Vlaanderen... Je weet het nooit. Maar, zeg eens, was die fles voor jou de eerste aanwijzing, dat Mrs. Weston in de zaak betrokken was?

Paul: Nee, de fles bevestigde, wat ik al lang had vermoed. Ik verdacht Mrs. Weston er al geruime tijd van, dat zij op de een of andere manier in de zaak betrokken was. Ik vertrouwde haar al vanaf het begin niet.

Ina: Maar Paul, waarom dan niet?

Paul: In de eerste plaats bracht haar man de brief terug, die hij gestolen had en die van het grootste belang was voor Z-4. Kort nadat hij de brief had terug

gebracht, werd ie vermoord. Waarom? Klaarblijkelijk, omdat hij, zonder het te willen, de kat uit de zak had gelaten.

Ina: Je bedoelt, dat hij met zijn vrouw over de brief gesproken had, zonder te beseffen, dat zij Z-4 was.

Paul: Juist. Hoewel het toen niet zo eenvoudig scheen, als het nu is. Ik wist, dat Weston tegenover iemand zijn mond had voorbij gepraat en ik wist ook, dat iemand van de lui, die destijds om ons heen waren in het hotel, Z-4 moest zijn, maar ja, wie van hen was het nu? Het kon Steiner geweest zijn, Bryant, of misschien één van de gasten, die wij nog nooit tevoren hadden gehoord. Nou, wanneer het Bryant was, of Steiner, zo redeneerde ik, dan moest Weston met hen op goede voet staan. Volgens mij moesten zij dan weten, dat Weston de gewoonte had o dingen te stelen. Toch waren Bryant en Steiner oprecht verwonderd over het missen van een horlogeketting en manchetknopen. Welnu, aangenomen, dat Steiner en Bryant inderdaad de mensen waren, waarvoor zij zich uitgaven en dat zij niets te maken hadden met Z-4, dan moest Weston zijn mond tegen iemand anders voorbij gepraat hebben. Het scheen mg toen al toe, dat die iemand anders best een weinig opvallend persoon kon zijn, een doodgewoon mens, met wie Weston heel gemakkelijk aan de praat zou kunnen raken. (Zachtjes) Iemand bijvoorbeeld als zijn eigen vrouw.

Sir Graham Forbes: Dat is niet kwaad geredeneerd, eh, Vlaanderen.

Paul: En pas later, toen wij naar Aberdeen zouden gaan en op een haar na ontsnaptten aan dat auto-ongeluk twijfelde ik er niet meer aan of Z-4 bevond zich in het hotel te Inverdale. Alleen iemand die zich in het hotel bevond, kon op de hoogte zijn van onze bedoelingen. Zou er nog enige twijfel bij mij overgebleven zijn. dan werd die wel weggevaagd door onze ondervinding op Skerry Lodge.

Sir Graham Forbes: Alles goed en wel, Vlaanderen, maar daarmee werden Rex Bryant en Dr. Steiner toch niet als mogelijke verdachten geëlimineerd? Ook Iris Archer was niet uitgeschakeld en alle drie waren zij toch in het hotel.

Paul: Gelijk heb je Sir Graham, maar wanneer Dr. Steiner Z-4 was geweest, dan zou hij mijns inziens Iris niet gehinderd hebben toen zij op zoek was naar de bewuste brief. Hij kwam op het stomste ogenblik, dat hij kiezen kon, binnen. U moet niet vergeten, dat Iris niet meer deed, dan de orders opvolgen, die zij van Z-4 had ontvangen door middel van Mrs. Moffat.

Sir Graham Forbes: Ja, ja, dat is waar, maar Bryant dan?

Paul: Och, eerlijk gezegd, Sir Graham, heb ik Rex nooit wezenlijk verdacht. Die vondst van die horlogeketting bij Weston, overtuigde mij volkomen van zijn onschuld.

Sir Graham Forbes: Ja, mogelijk is het, maar ik dacht, dat het allemaal netjes in scène gezet was.

Paul: En zo komen wij vanzelf bij Mrs. Weston. Vooreerst was zij altijd in het hotel en dus altijd in staat om het grootste gedeelte van onze gesprekken af te luisteren. Denkt U maar eens goed na. Eén keer is zij binnen komen stappen, toen wij over de brief van Lindsay spraken, zij had toen als voorwendsel het opruimen van de koffieboel. Bovendien, zoals ik al gezegd heb, was zij de meest geschikte persoon voor Weston om mee te spreken over de brief, maar dat was nog niet alles, zij schoot één grote bok.

Sir Graham Forbes: Hoezo, Vlaanderen?

Paul: Herinnert U zich, dat ik bepaalde details ontdekte over het verleden van Iris Archer, details waar Z-4 van afwist, maar, die Iris zelf angstvallig probeerde te verbergen.

Sir Graham Forbes: Ja. Dat herinner ik mij.

Paul: Ik ontving een telegram, waarin mijn vermoedens over dat verleden van Iris Archer werden bevestigd, maar ik kreeg dat telegram in geopende staat.

Ina: Goeie hemel, dat is waar Paul en ik hoorde Mrs. Weston nog zeggen: "Iemand schijnt het geopend te hebben". Wil je zeggen, Paul, dat Mrs. Weston het telegram zelf open gemaakt had.

Paul: Ja, maar door er zelf op te wijzen, dat het telegram open was, door het op een uitermate pijnlijk ogenblik te overhandigen en door uiterlijk volkomen onverschillig te doen, slaagde zij er in om ons een rad voor de ogen te draaien.

Sir Graham Forbes: Waarachtig. En nou begrijp ik ook dat Mrs. Weston beseftte, dat jij zo veel van Iris afwist, dat zij op zeker moment haar mond voorbij kon praten.

Paul: Juist, voelt U het

Sir Graham Forbes: (staat uit zijn stoel op) Nou, Ik moet nu gaan, morgen heb ik een drukke dag met al die verhoren. O ja, dat is waar ook, Vlaanderen, ik kreeg vanmorgen een rapport van de politie in Nice, waarin staat dat je het bij het rechte eind had over Mrs. Weston. Zij is kamermeisje geweest in het Hotel

Martinez tussen 1929 en 1932, Toen al vertrouwde de Franse politie haar niet met het oog op spionage.

Ina: Paul, weet je nog wel, dat je Ernie Weston vroeg naar je sigarenaansteker

Paul: Och, dat deed ik alleen maar om te kijken hoe hij er op zou reageren. Ik wist toen met één vraag, dat hij zijn handen niet thuis kon houden en dat hij naar alle waarschijnlijkheid ook de brief gestolen had. (plotseling) Mag ik U even met uw jasje helpen?

Ina: Hebt U gelezen, wat Rex Bryant allemaal in The London Evening Post geschreven heeft over het geval ?

Sir Graham Forbes: (lachend) Ja, ja, waar haalt hij het allemaal vandaan, hè.

Paul: Zijn de mensen van het Ministerie van Oorlog al terug ?

Sir Graham Forbes: Ja, maar er is niet veel aan te doen, het tuinhuis ligt In puin, zelfs de schetsen van Hardwick zijn zó niet meer te gebruiken, het ergste is, in de puinhopen zde overblijfselen zijn gevonden van de geniale Hardwick. Zijn waanzin is hem noodlottig geworden. Het is erg triest allemaal. Nou, tot de volgende week dan maar en denk er om donderdagavond verwachten wij jullie bij ons thuis. Mijn vrouw rekent er op.

Paul: (lachend) Ina heeft het voortdurend over een nieuwe vakantie, Sir Graham.

Sir Graham Forbes:: (geamuseerd) Nu, die hebben jullie ook zeker verdiend. Goedendag, Ina

Ina: Tot Donderdag, Sir Graham.

(Pauze. Deur dicht).

Paul: En, schat?

Ina: (met een zucht) Hè, heerlijk om weer thuis te zijn, Paul.

Paul: (geamuseerd) Wil dat zeggen, dat je graag voor een dag of veertien op reis ging?

Ina: (lachend) Nou, ik zal je nu eens zeggen, waar ik over gedacht heb.

Paul: Nou?

Ina: Het Comomeer! Na de huwelijksreis zijn wij daar niet meer geweest.

Paul: Gelijk heb je, Ina.

(Pauze)

Ina: Weet je nog wel, dat dat meer zo blauw was ... Paul ... zo diep... onvergetelijk prachtig blauw ?

Paul: Al die meren waren blauw, schat.

Ina: Neen, dat meer aan de voet van het bos, dat was het blauwste van allemaal, je weet wel, dat meer, waar wij kibbelden over vissen of zij konden konden of niet.

Paul: (lachend) Wat een verschrikkelijk meningsverschil hè?

Ina: Het eerste, dat wij hadden.

Paul: Nou, maar dat was dan ook een goed begin.

(Paul en Ina lachen beiden, zij zijn beiden klaarblijkelijk in het beste humeur. Plotseling gaat de deur open).

--<<>>--

Dit script is gemaakt door Jan Arie van Hengel